

# Kniha Joela a laodicejský zbor Cirkvi adventistov siedmeho dňa – číslo tridsaťdva

Jeff Pippenger

2026-01-20

## Číslo tridsaťdva

Bola to pomaly sa odvíjajúca cesta dostať sa ku knihe Joel, pričom Peter je naším svedkom. Peter je jedným z najúžasnejších symbolov v rámci Božieho prorockého Slova, no nie sú takými všetci? Peter je v Cézarej Filipovej a je aj na Letnice vo vrchnej sieni o tretej hodine, a potom v chráme o deviatej hodine toho istého dňa. Ježiš bol ukrižovaný o tretej hodine a zomrel o deviatej hodine. Peter je povolaný do Cézarey o deviatej hodine, ale Cézarea, do ktorej je povolaný v príbehu o Kornéliovi, nie je Cézarea Filipova na úpätí vrchu Hermon, ale bola to Prímorská Cézarea pri mori, nazývaná Caesarea Maritima.

Caesarea Maritima je pobrežné mesto pri Stredozemnom mori, asi 30–35 míľ severne od dnešného Tel Avivu (vybudované Herodesom Veľkým ako veľkolepé rímske prístavné mesto). V knihe Skutkov sa objavuje často (spomína sa 15-krát) a je to to mesto, ktoré má väčšina ľudí v Novom zákone na mysli, keď sa jednoducho hovorí o „Cézarei“. Filip evanjelista tam žil so svojimi štyrmi prorokujúcimi dcérami (Sk 8:40; 21:8). Pavol tam bol dva roky väznený, predstúpil pred miestodržiteľov Félix a Festa i pred kráľa Agrippu (Sk 23–26). Azda ešte významnejšie je, že Peter tu kázal rímskemu stotníkovi Kornéliovi — prvému veľkému pohanskému obrátenému na kresťanstvo (Sk 10) v roku 34 po Kr., keď sa skončil týždeň, počas ktorého Kristus potvrdil zmluvu s mnohými.

A uzavrie pevnú zmluvu s mnohými na jeden týždeň; a uprostred týždňa spôsobí, že prestane obet' i obetný dar, a pre rozšírenie ohavností ju spustoší, až do skonania, a to, čo je určené, sa vyleje na spustošené. Daniel 9,27.

Cézarea Maritima slúžila ako rímske administratívne hlavné mesto Judey a ako významné pohanské centrum. Cézarea Filipova je iné mesto, nachádzajúce sa ďaleko na severe pri úpätí vrchu Hermon (asi 25–30 míľ severne od Galilejského mora), v oblasti dnešných Golanských výšin (moderný Banias). Spomína sa iba v evanjeliách (Matúš 16:13 a Marek 8:27), keď Ježiš vzal svojich učeníkov do Cézarey Filipovej. Toto je známe miesto, kde Peter vyznal, že Ježiš je „Mesiáš, Syn živého Boha“, a kde Ježiš vyhlásil: „Na tejto skale zbudujem svoju cirkev a brány podsvetia ju nepremôžu“ (Matúš 16:13–20). Bola to pohanská oblasť s chrámami zasvätenými gréckym bohom, osobitne kozliemu bohu Panovi, ktorého Panova jaskyňa sa nazývala „brány pekla“, čo robí Ježišovo vyhlásenie na tomto mieste obzvlášť pozoruhodným.

Tieto dve mestá sú geograficky i historicky úplne odlišné — jedno je rušným rímskym prístavom na juhozápade, druhé severným helenisticko-pohanským miestom pri prameňoch rieky Jordán. To pobrežné dominuje v Skutkoch apoštolov, zatiaľ čo to severné je ústredné pre kľúčové okamihy v evanjeliách. Cézarea pri mori je symbolom Ríma — šelmy, a Cézarea zeme je symbolom draka.

Sestra Whiteová označuje obdobie od kríža po Letnice, „letničné obdobie“, ktoré sa začalo na kríži a skončilo na Letnice.

„S úprimnou túžbou hľadím v ústrety času, keď sa udalosti Letníc zopakujú s ešte väčšou mocou než pri tej príležitosti. Ján hovorí: ‚Videl som iného anjela zostupovať z neba, ktorý mal veľkú moc; a zem bola osvietená jeho slávou.‘ Potom, ako v období Letníc, budú ľudia počuť pravdu hovorenú k nim, každý vo svojom vlastnom jazyku.

„Boh môže vdýchnuť nový život do každej duše, ktorá úprimne túži slúžiť Mu, a môže sa dotknúť pier živým uhlíkom z oltára a spôsobiť, aby sa stali výrečnými v Jeho chvále. Tisíce hlasov budú preniknuté mocou zvestovať podivuhodné pravdy Božieho Slova. Koktavý jazyk bude uvoľnený a nesmelí budú posilnení, aby odvážne vydávali svedectvo pravde. Nech Pán pomôže svojmu ľudu očistiť chrám duše od každej nečistoty a udržiavať s Ním také úzke spojenie, aby mohli mať účasť na neskorom daždi, keď bude vyliaty.“ Review and Herald, 20. júla 1886.

Technicky by sa letničné obdobie začínalo sviatkom prvotín, ktorý sa zhoduje s Kristovým vzkriesením; ale bez smrti na kríži by nebola krv, ktorú by vzkriesený Spasiteľ mohol vziať so sebou, keď vstal. Bez Jeho smrti by On ako Chlieb života nebol spočinul v deň sviatku nekvasených chlebov, a Chlieb života potreboval spočinúť pred svojím vzkriesením na sviatok prvotín, čím sa začalo päťdesiatdňové obdobie vedúce k dňu a sviatku Letníc.

Keď Kristus prišiel, aby potvrdil zmluvu na jeden týždeň, tento týždeň sa začal pri Jeho krste a potom „uprostred týždňa“, o tri a pol roka neskôr, bol ukrižovaný, odpočinul si v hrobe v deň nekvaseného chleba, vstal z mŕtvych v nedeľu ako sviatok prvotín jačmennej žatvy, čím sa začalo päťdesiatdňové letničné obdobie, ktoré siahalo až k sviatku prvotín pšeničnej žatvy. Od kríža až do konca týždňa, o tri a pol roka neskôr, sa toto sedemročné obdobie zavŕšilo Kornéliom z Caesarey Maritima, ktorý sa na konci týždňa v roku 34 po Kr. stal vôbec prvým pohanským obrátencom ku kresťanskej cirkvi.

Týždeň, v ktorom Kristus prišiel potvrdiť zmluvu, má v prorockom význame 2 520 dní a kríž je „v polovici týždňa“, takže od krstu uplynulo 1 260 dní a do obrátenia Kornélia zostávalo 1 260 dní. Na kríži bol Kristus ukrižovaný o tretej hodine a zomrel o deviatej hodine. To bol začiatok obdobia Letníc a na jeho konci (lebo Ježiš vždy znázorňuje koniec začiatkom), v deň Letníc, Peter prednáša svoju prvú kázeň z knihy Joel o tretej hodine vo vrchnej sieni, kde sa Kristus stretol s učeníkmi v deň svojho zmŕtvychvstania. Potom Peter prednáša svoju druhú kázeň o Joelovi v chráme o deviatej hodine. Je zrejmé, že tretia a deviata hodina sú symbolom alfa a omega začiatku a ukončenia obdobia Letníc.

Riadok po riadku, keď zosúladiť tretiu a deviatu hodinu týchto dvoch udalostí, nachádzame tých šesť hodín ako prorocké obdobie, ktoré zároveň vydáva svedectvo o rozdelení. Kristus prechádza zo života do smrti a do života. Vystupuje zo zeme do neba a späť na zem. Peter je najprv mimo chrámu a potom v chráme. Pravdaže, existujú aj iné paralelné zosúladenia tretej až deviatej hodiny, no najprv musíme vziať do úvahy Petra, Kornélia a Cezareu pri mori.

Tak ako pri prorockých obdobiach, ktoré sú znázornené v šiestich hodinách, keď bol anjel poslaný ku Kornéliovi, aby ho usmernil poslať po Petra, bola deviata hodina.

V Cézei bol istý muž menom Kornélius, stotník kohorty zvanej Italská kohorta, zbožný muž, ktorý sa bál Boha s celým svojím domom, hojne dával almužny ľudu a ustavične sa modlieval k Bohu. Ten mal okolo deviatej hodiny dňa zreteľné videnie, v ktorom k nemu vošiel Boží anjel a povedal mu: Kornélius! Keď naňho uprene pozrel, preľakol sa a povedal: Čo je, Pane? A on mu povedal: Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Boha na pamiatku. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si istého Šimona, ktorý sa príméním volá Peter. Skutky 10:1–5.

Príchod anjela je symbolom posolstva a medzníka a anjel potvrdzuje, že ide o medzník, keď hovorí: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Boha ako pamiatka.“ Medzníkom záveru týždňa je to, že Kornélius v deviatej hodine po štyroch dňoch pôstu poslal po Petra, a nazýva sa to „pamiatka“, čo je medzník. Ako „stotník“ bol Kornélius veliteľom nad sto mužmi.

Keď je Peter v šestnástej kapitole Matúša v Cézei Filipovej, niet tam nijakého odkazu na ktorúkoľvek hodinu. Cézeia Filipova je názov mesta v čase, keď tam Ježiš vzal učeníkov. V dejinách jedenástej kapitoly Daniela, verše trinásť až pätnásť, verše, ktoré sa naplnili v bitke pri Panii a ktoré sú predobrazom vojny vedúcej k nedelnému zákonu v Spojených štátoch, sa Cézeia Filipova nazývala Panium. Peter je vo veršoch trinásť až pätnásť, keď je v Cézei Filipovej, ktorá je Paniom.

Rozpoznanie, že bitka pri Panii bola naplnením veršov trinásť až pätnásť z jedenástej kapitoly Daniela a že tieto verše spolu s dejinami bitky pri Panii označujú vojnu, ktorá vedie k nedelnému zákonu v Spojených štátoch, je presne tým spôsobom, na ktorý je metodika „riadok na riadok“ určená. Uplatnenie tejto metodiky si vyžaduje, aby Caesarea Filipi a Panium boli uvedené do súladu, lebo základným pravidlom prorockta, ktoré sa zaoberá touto pravdou, je, že „každý zo starovekých prorokov hovoril viac pre naše dni než pre dni, v ktorých žil“. Pavol dodáva, že duchovia prorokov sú podriadení prorokom, takže nielenže všetci označujú posledné dni, ale všetci sa aj zhodujú.

Z tohto dôvodu, ak a keď je Panium v Božom prorockom Slove identifikované ako Panium a následne ako Cézeia Filipova, obe označenia sa musia vzťahovať na posledné dni a musia byť vo vzájomnom súlade, lebo ide o to isté mesto.

V súvislosti s touto logikou, hoci mierne odlišnou, sú aj Cézeia Filipova a Cézeia Prímorská. Peter išiel s Kristom do Cézei Filipovej, ale do Cézei Prímorskej bol poslaný Svätým Duchom. Predsa však je v oboch Cézeiách hlavnou zmluvnou postavou Peter. Úžasné na tejto línii je, že práve o deviatej hodine navštívil Kornélia anjel a prikázal mu poslať po Petra. Peter v Cézei je prorockým symbolom, no tieto dve Cézeie sa od seba zreteľne líšia. Jedna je Cézeia pri mori a druhá Cézeia na zemi. Cézeia pri mori je spojená s pohanmi a Kornélius bol prvým obráteným pohanom práve na konci zmluvného týždňa v roku 34 po Kr. Cézeia pri mori je deviata hodina a je v súlade s Petrom v chráme na Letnici a so smrťou Krista o deviatej hodine.

Cézarea pri zemi, to jest Cézarea Filipova, je tretou hodinou. Niet inej možnosti voľby. Cézarea Filipova na začiatku, tretia hodina, a Cézarea Prímorská na konci, deviata hodina. Filipova je alfou obdobia šiestich hodín a Prímorská je omegou. Omega v deviatej hodine bola smrť Krista uprostred zmluvného týždňa a Peter v chráme na Turíce bol takisto deviatou hodinou. Kornéliovo povolanie Petra je v súlade so smrťou Krista, ktorá je predobrazom nedeľného zákona, a tiež s Petrom v chráme na Turíce, čo opäť predobrazuje nedeľný zákon. Kornélius ako prvý obrátený pohan predstavuje prvého robotníka jedenástej hodiny pri nedeľnom zákone.

Tretia hodina, keď bol Kristus ukrižovaný, a tretia hodina, keď bol Peter vo vrchnej sieni, musia a môžu predstavovať jedine Cézareu Filipovu. Vrchná sieň, v ktorej bol Peter v deň Letníc, bola tá istá vrchná sieň, v ktorej sa Kristus zjavil po svojom vzkriesení, nanebovstúpení a zostúpení. Kristus prišiel do vrchnej siene a potom o päťdesiat dní neskôr, v deň Letníc, Peter predniesol posolstvo knihy Joela v tej istej vrchnej sieni.

Cézarea Filipova je tretou hodinou, ktorá sa zhoduje s ukrižovaním a s hornou sieňou na Letnice. Ukrižovanie je symbolom rozptýlenia a horná sieň symbolom jednoty. To určuje Cézareu Filipovu ako bod tesne pred nedeľným zákonom, kde je jedna trieda rozptýlená a druhá zhromaždená. Keď sa dejiny bitky pri Panii začnú opakovať, pochabé a múdre panny budú navždy oddelené a oddelené budú pre kríž, ktorý predstavuje priblíženie nedeľného zákona. Práve v Cézarei Filipovej začal Kristus učiť o približujúcom sa nedeľnom zákone. Keď to robil, Peter sa postavil proti tomuto posolstvu, a tak Peter v priebehu deviatich veršov predstavuje tých, ktorí sú spečatení, i tých, ktorí sú posolstvom kríža, ktorým je nedeľný zákon, rozptýlení.

On im povedal: Ale za koho ma pokladáte vy?

A Šimon Peter odpovedal a riekol: Ty si Kristus, Syn živého Boha.

A Ježiš mu odpovedal: Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo telo a krv ti to nezjavili, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach. A ja ti hovorím, že ty si Peter, a na tejto skale zbudujem svoju cirkev a brány pekla ju nepremôžu. A dám ti kľúče od nebeského kráľovstva; a čokoľvek zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi; a čokoľvek rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi.

Vtedy prikázal svojim učeníkom, aby nikomu nepovedali, že on je Ježiš Kristus. Od toho času začal Ježiš svojim učeníkom ukazovať, že musí ísť do Jeruzalema, mnoho vytrpieť od starších, veľkňazov a zákonníkov, byť zabitý a na tretí deň vstať z mŕtvych.

Vtedy si ho Peter vzal stranou a začal ho karhať slovami: Nech ti je to ďaleko, Pane; to sa ti nikdy nestane.

On sa však obrátil a povedal Petrovi: Chod' odo mňa, satan; si mi na pohoršenie, lebo nemáš na mysli Božie veci, ale ľudské. Matúš 16:15–23.

Ukrižovanie o tretej hodine a Petrovo posolstvo vo vrchnej sieni uvádzajú do súladu prorocký prechod bojujúcej cirkvi, definovanej ako cirkev s pšenitou i kúkoľom, k víťaznej cirkvi. Víťazná cirkev je obetou prvotiny pšenice na Letnice, ktorou je nedeľný zákon. Keď kúkoľ a pšenica dosiahnu zrelosť, anjeli oddelia tieto dve triedy. Je to dážď, ktorý sa začal spúšťať 11. septembra, čo privádza pšenicu i kúkoľ k dozretiu.

Obdobie šiestich hodín predstavuje dejiny tábornického zhromaždenia v Exeteri až do 22. októbra 1844, slávnostný vstup Krista do Jeruzalema a vstup kráľa Dávida do Jeruzalema s archou. Deviata hodina je tiež časom večernej obete, približne o 15. hodine.

A toto bude to, čo budeš obetovať na oltári: dva jednoročné baránky každodenne ustavične. Jedného baránka budeš obetovať ráno a druhého baránka budeš obetovať navečer. Exodus 29:38, 39.

Slovo preložené ako „dokonca“ je niekedy vyjadrené ako „medzi večermi“. „Medzi večermi“ poukazuje na šesťhodinové obdobie medzi tretou a deviatou hodinou. Kristov zmluvný týždeň predstavuje šesťhodinové obdobie na križi, ktoré sa stáva alfou šesťhodinového obdobia na Letnice. Dvaja svedkovia v zmluvnom týždni označujú obdobie šiestich hodín, ktoré je priamo spojené nielen s prorockým posvätného týždňa, ale aj so symbolmi letničného obdobia. Potom, na záver toho istého prorockého týždňa, je Peter povolaný do Cézarey o deviatej hodine. Skutočnosť, že v rámci tej istej prorockej štruktúry posvätného týždňa sa nachádzajú tri deviate hodiny, z ktorých dve sú omega zakončeniami šesťhodinového obdobia, ktoré bolo zároveň obdobím medzi rannou a večernou obeťou, si z prorockej nevyhnutnosti vyžaduje, aby existovala tretia hodina ako alfa obdobia, ktoré sa skončilo pri Kornélievej deviatej hodine.

Dve Cézarey, obe s Petrom ako ústrednou postavou, označujú Cézareu Filipovu ako tretiu hodinu. Toto šesťhodinové obdobie sa začína i končí Cézareou, pretože koniec je znázornený začiatkom.

Veľkonočný baránok mal byť zabitý večer, to jest v deviatu hodinu — keď Kristus zomrel.

A budete ho chovať až do štrnásteho dňa toho istého mesiaca; a celé zhromaždenie obce Izraela ho zabije večer. Exodus 12:6.

Hodina modlitby je aj deviatou hodinou, lebo to bolo v čase večernej obety.

Nech moja modlitba vystupuje pred teba ako kadidlo a pozdvihovanie mojich rúk ako večerná obeť. Žalmy 141,2.

V zhode s tým, že večerná obeť bola hodinou modlitby, Ezdráš sa modlí pri večernej obeti, a teda sa modlí o deviatej hodine, keď bol Peter v chráme, keď Kristus zomrel a keď Kornéliovi bolo povedané, aby poslal po Petra.

A pri večernej obeti som povstal zo svojho zármutku; a roztrhnúc si rúcho i plášť, padol som na kolená a rozprestrel som svoje ruky k Hospodinovi, svojmu Bohu. Ezdráš 9:5.

Vo svojej modlitbe Ezdráš činí pokánia po tom, čo porozumel, že tí, ktorí vyšli z Babylonu, aby znovu vybudovali chrám a Jeruzalem, sa spojili s pohanskými ženami.

Keď sa Ezdráš modlil a vyznával hriech, plakal a vrhal sa na zem pred domom Božím, zhromaždilo sa k nemu z Izraela veľmi veľké zhromaždenie mužov, žien i detí, lebo ľud veľmi prenikavo plakal. Vtedy Šekanjáš, syn Jechiela, jeden zo synov Élámových, odpovedal a riekol Ezdrášovi: Prehrešili sme sa proti svojmu Bohu a vzali sme si cudzie ženy z národov krajiny; no aj teraz je pre Izrael v tejto veci nádej. Preto teraz uzavrieme zmluvu so svojím Bohom, že prepustíme všetky ženy i tých, ktorí sa z nich narodili, podľa rady môjho pána a tých, ktorí sa

trasú pred prikázaním nášho Boha; a nech sa to vykoná podľa zákona. Vstaň, lebo táto vec prináleží tebe; aj my budeme s tebou. Bud' silný a konaj.

Vtedy povstal Ezdráš a zaviazal prisahou najvyšších kňazov, levitov i celý Izrael, aby konali podľa tohto slova. A prisahali. Potom Ezdráš vstal spredu domu Božieho a vošiel do komory Jochanana, syna Eljášibovho; a keď ta prišiel, nejedol chlieb ani nepil vodu, lebo smútil pre priestupok tých, ktorí boli odvrátení do zajatia. A vyhlásili po celom Judsku a Jeruzaleme všetkým synom zajatia, aby sa zhromaždili do Jeruzalema; a že každému, kto by neprišiel do troch dní podľa rady kniežat a starších, bude prepadnutý celý jeho majetok a on sám bude oddelený od zhromaždenia tých, ktorí boli odvrátení do zajatia. Vtedy sa všetci muži Júdu a Benjamína zhromaždili do troch dní v Jeruzaleme. Bol deviaty mesiac, dvadsiaty deň mesiaca; a všetok ľud sedel na priestranstve pri dome Božom a triasol sa pre túto vec i pre veľký dážď. Ezdráš 10:1–9.

Zmluva stoštyridsiatich štyritisíc je predstavená ako oddelenie od tých, ktorí si vzali cudzie ženy. Toto je oddelenie múdrych a bláznivých panien a nastáva v deviatu hodinu, ktorou je Kristova smrť, Peter v chráme na Letnici a Petrove povolanie do Cézarey pri mori. Ezdrášovo oddelenie je tiež očisťovaním Léviocov Poslom zmluvy v tretej kapitole Malachiáša. Očisťovanie v Malachiášovi znázorňuje dve Kristove očistenia chrámu.

„Keď Ježiš očisťoval chrám od kupujúcich a predávajúcich tohto sveta, oznámil svoje poslanie očistiť srdce od poškvrny hriechu — od pozemských túžob, sebeckých žiadostí, zlých návykov, ktoré kazia dušu. Citované Malachiáš 3,1–3.“ Túžba vekov, 161.

Ezdrášovi a tým, ktorí vstupujú do zmluvy, je povedané, aby „vstali“, a Jozuovi bolo povedané, aby povstal po tom, čo všetci vzbúrenci v priebehu tridsiatich ôsmich rokov pomreli. Starovekému Izraelu trvalo dva roky, kým zlyhal v desaťnásobnom procese skúšky, a o tridsaťosem rokov neskôr boli všetci vzbúrenci mŕtvi a Boh im hovorí, aby vstali.

„Teraz vstaňte,“ povedal som, „a prejdite cez potok Zered.“ I prešli sme cez potok Zered. A čas, za ktorý sme prišli od Kádeš-barney, až kým sme neprešli cez potok Zered, bol tridsaťosem rokov, až kým celé pokolenie bojovníkov nevymrelo spomedzi tábora, ako im prisahal Hospodín. Deuteronomium 2:13, 14.

V piatej kapitole Jána Ježiš uzdravil chromého muža, ktorý bol v tom stave už tridsaťosem rokov, a keď ho uzdravil, povedal mu: „Vstaň.“

Lebo anjel zostupoval v určenom čase do rybníka a víril vodu; a ten, kto po rozvírení vody vošiel prvý, ozdravel, nech ho trápila akákoľvek choroba. Bol tam istý človek, ktorý mal chorobu tridsaťosem rokov. Keď Ježiš videl, že tam leží, a vedel, že je už dlho v tom stave, povedal mu: Či chceš ozdraviť?

Chorý mu odpovedal: Pane, nemám nikoho, kto by ma, keď sa voda rozvíri, spustil do rybníka; ale kým ja prichádzam, iný zostúpi predomnou.

Ježiš mu povedal: Vstaň, vezmi si svoje lôžko a choď. A hneď ten človek ozdravel, vzal si svoje lôžko a chodil. A v ten istý deň bola sobota. Ján 5,4–9.

Pri Ezdrášovom znázornení zmluvy stoštyridsiatich štyroch tisícov mal ľud „povstať“. V roku 1838 Josiah Litch, popredný milleritický kazateľ, predpovedal koniec osmanskej nadvlády okolo roku 1840 a milleritické posolstvo povstalo, len aby bolo zmocnené presným naplnením 11. augusta 1840. Pozdvihnutie víťaznej cirkvi zahŕňa predpoveď, ktorá spôsobuje, že Boží ľud povstane, keď je zmluva ustanovená. V Ezdrášovom oddelení sa od cudzích žien nachádzame Malachiášovo prečisťovanie Léviuvcov, a tiež dve Kristove očistenia chrámu, a každá línia označuje oddelenie pšenice a kúkol'a, ktoré sa uskutočňuje, keď Kristus navždy odstráni hriech zo srdca stoštyridsiatich štyroch tisícov. Kristova deviata hodina a Petrove dve deviate hodiny spolu s Ezdrášovou modlitbou za očistenie sa zhodujú s nedeľným zákonom, keď bude neskorý dážď vyliaty bez miery. V deviatej kapitole Daniela prijíma Daniel odpoveď na svoje prosby v čase večernej obety, čo je deviata hodina.

Áno, kým som ešte hovoril v modlitbe, muž Gabriel, ktorého som videl vo videní na začiatku, priletel v rýchlom lete a dotkol sa ma v čase večernej obety. Daniel 9,21.

Sme poučení, že videnia, ktoré dostal Daniel pri veľkých riekach Šineára, sa teraz práve naplňajú, a že máme vziať do úvahy okolnosti, za ktorých boli proroctvá dané.

„Svetlo, ktoré Daniel prijal od Boha, bolo dané zvlášť pre tieto posledné dni. Videnia, ktoré videl pri brehoch Ulaja a Hiddekela, veľkých riek Šineáru, sa teraz práve naplňajú a všetky predpovedané udalosti sa čoskoro uskutočnia.

„Uvažujte o okolnostiach židovského národa, keď boli dané Danielove proroctvá.“  
Testimonies to Ministers, 113.

Svetlo videní spojených s riekami Hiddekel a Ulaj predstavuje posledných šesť kapitol jedenástej kapitoly Daniela. V deviatej kapitole, predstavovanej riekou Ulaj, dostáva Daniel svetlo o kapitolách sedem, osem a deväť. V desiatej kapitole, predstavovanej riekou Hiddekel, dostáva Daniel svetlo kapitol desať, jedenásť a dvanásť. Prorocká informácia je znázornená tak prorockými udalosťami predstavenými v týchto kapitolách, ako aj Danielom, lebo máme brať do úvahy okolnosti židovského národa v čase, keď boli proroctvá dané.

Tieto úvahy máme preniesť do posledných dní a zosúladiť ich so svedectvami ostatných prorokov. To znamená, že tak ako je Peter v Cézarei Filipovej a tiež v Cézarei Prímorskej, Daniela navštevuje Gabriel v deviatej hodine v deviatej kapitole a je navštívený na dvadsiaty druhý deň v desiatej kapitole. Svetlo Ulaja a Hiddekelu pre posledné dni je Danielovi odpečatené v deviatej hodine dvadsiateho druhého dňa. Toto svetlo predstavuje vyliatie poďakovania bez miery pri nedeľnom zákone.

Danielovo svedectvo sa v plnosti otvára v deviatej hodine, lebo označuje vonkajšie i vnútorné dejiny toho, čo v posledných dňoch „postihne“ Boží ľud. Keď je toto svetlo ohlasované pohanom, zastúpeným Kornéliom, pošlú po stoštyridsaťštyritisíc, Boží zákon bude zavraždený vynucovaním nedele a Peter prednesie posolstvo chrámu, ktorý Kristus opustil a označil za prázdny dom Židov. Peter oslovuje pohanov a takisto aj Sanhedrin, zatiaľ čo Ezdráš prosí za oddelenie a Daniel sa postí a modlí za svetlo. Deviata hodina pri Letniciach, pri Kristovej smrti, pri Kornéliovom povolaní

Petra i večerná obet' — to všetko sa zbíha s Eliášom na vrchu Karmel.

Je zrejmé, že šesťhodinové obdobie predstavuje obdobie, ktoré sa končí pri nedeľnom zákone, no začína sa udalosťou, ktorá je priamo spojená s koncom, tak ako to bolo pri rannej a večernej obeti. V Petrovom ponímaní je šesťhodinovým obdobím cesta od Cézarey Filipovej po Cézareu pri mori. Pri Letniciach to bolo od hornej siene po chrám. Obdobím, ktoré je jasným svetlom postaveným na začiatku chodníka, je Polnočný výkrik, a toto obdobie siaha až k nedeľnému zákonu. Šesť hodín, medzi večermi, predstavuje Kristov triumfálny vstup do Jeruzalema, ktorý zas predstavoval obdobie od táborného zhromaždenia v Exetri od 12. do 17. augusta 1844, ktoré iniciovalo vyhlásenie posolstva, čo dospelo k svojmu záveru 22. októbra 1844. Exeter je Cézarea Filipova a Cézarea pri mori je 22. október 1844. Začiatok je označený Cézareou, tak ako aj koniec.

Víťazný vstup je na svojom začiatku i na svojom konci poznačený sporom. Spor v Exeteri bol predstavený falošným uctievaním, ktoré sa odohrávalo v areáli vo watertownskom stane. Tieto dva stany predstavovali dve posolstvá a keď Kristus vstúpil do Jeruzalema, hašteriví Židia sa sťažovali na posolstvo, ktoré bolo ohlasované, keď schádzal z Olivového vrchu a vchádzal do Jeruzalema na oslici, ktorá bola len nedávno odviazaná. Prvý i posledný spor označujú alfu a omegu daného obdobia. V Exeteri watertownská skupina predstavuje triedu panien, ktoré nemali olej, a pre ne boli dvere spásy zatvorené. Na konci tohto obdobia boli zatvorené dvere do svätého miesta, čím sa tomuto obdobiu poskytla alfa a omega. Táto alfa a omega sa zhoduje s dvoma spormi víťazného vstupu, a Cézarea k Cézarei s Petrom.

V Cézarei Filipovej je meno Šimona Barjónu zmenené na Petra v pasáži, v ktorej je chválený ako ústa inšpirácie, potom však odsúdený ako satan, pretože sa stavia proti posolstvu kríža. Peter je symbolom dvoch tried, ktoré sú oddelené posolstvom krstu a kríža, čo je posolstvo 9/11 a nedeľného zákona.

„Pre každú z tried, ktoré predstavujú farizej a publikán, sa v dejinách apoštola Petra nachádza poučenie. Vo svojom ranom učeníctve sa Peter pokladal za silného. Ako farizej, podľa svojho vlastného odhadu nebol ‚ako iní ľudia‘. Keď Kristus v predvečer svojho zradu vopred varoval svojich učeníkov: ‚Všetci sa tejto noci pohoršíte na mne,‘ Peter seabedome vyhlásil: ‚Aj keby sa všetci pohoršili, ja nie.‘ Marek 14:27, 29. Peter nepoznal svoje vlastné nebezpečenstvo. Sebadôvera ho zavádzala. Myslel si, že je schopný odolať pokušeniu; ale o niekoľko krátkych hodín prišla skúška a on so zlorečením a prisahaním zaprel svojho Pána.“ Kristove podobenstvá, 152.

O deviatej hodine, čo je čas večernej obete, v odpoveď na Eliášovu modlitbu zostúpil oheň a strávil obet', aby ľud Boží spoznal, že Hospodin je Boh. Na vrchu Karmel sú symbolizované dve triedy: jedna trieda, ktorá vtedy pozná, že Hospodin, On je Boh, a druhá, predstavovaná prorokmi Bála, ktorá je potom pobitá.

A stalo sa v čase obetovania večernej obety, že pristúpil prorok Eliáš a povedal: Hospodine, Bože Abraháma, Izáka a Izraela, nech je dnes známe, že ty si Boh v Izraeli a že ja som tvoj služobník a že som všetky tieto veci vykonal na tvoje slovo. Vyslyš ma, Hospodine, vyslyš ma, aby tento ľud poznal, že ty si Hospodin Boh a že si obrátil ich srdce späť.



Vtedy zostúpil oheň Hospodinov a strávil zápalnú obeť i drevo, i kamene, i prach, a vodu, ktorá bola v priekope, zlízal. A keď to videl všetok ľud, padli na svoju tvár a povedali: Hospodin, on je Boh; Hospodin, on je Boh.

A Eliáš im povedal: Pochytajte prorokov Bálových; ani jeden z nich nech neujde. A pochytili ich; potom ich Eliáš zaviedol dolu k potoku Kíšon a tam ich pobil. 1. Kráľov 18:36–40.

Večerná obeť, Kristova smrť, Peter uzdravujúci chromého muža, Peter prinášajúci posolstvo pohanom, Daniel prijímajúci prorocké svetlo, Eliášova modlitba vyslyšaná ohňom, zatiaľ čo Ezdráš je v vrecovine a popole a modlí sa za prechod Laodicey do Filadelfie, za prechod cirkvi bojujúcej v cirkev víťaznú. Deviata hodina je hodinou obete, hodinou vyslyšanej modlitby, hodinou, keď sa nebo dotýka zeme, mostom medzi súdom a milosťou, a preto Kristus zomiera v deviatu hodinu, lebo deviatu hodinu obete otvorila evanjelium pohanom, tým, ktorí sedeli v temnote, ale uzrú veľké svetlo, keď bude kniha Daniel úplne otvorená pri nedeľnom zákone.

Pri Gedeonovej obete v Sudcoch 6:21 sa Anjel Hospodinov dotýka svojou palicou Gedeonovho mäsa a obety z nekvasených chlebov a zo skaly vyšľahne oheň, aby ju celkom strávil. Oheň potvrdil Božie povolanie Gedeona a jeho prijatie tohto znamenia.

I riekol mu: Ak som teraz našiel milosť v твоjich očiach, ukáž mi znamenie, že ty hovoríš so mnou. Neodchádzaj odtiaľto, prosím, kým neprídem k tebe a neprinesiem svoj dar a nepredložím ho pred teba. A on povedal: Počkám, kým sa nevrátiš. A Gideon vošiel dnu a pripravil kozľa a nekvasené chleby z efy múky; mäso vložil do koša a vývar dal do nádoby, potom to vyniesol k nemu pod dub a predložil mu to. A anjel Boží mu povedal: Vezmi mäso a nekvasené chleby, polož ich na túto skalú a vylej vývar. A urobil tak. Potom anjel Hospodinov vystrel koniec palice, ktorú mal v ruke, a dotkol sa mäsa a nekvasených chlebov; vtom vyšľahol zo skaly oheň a strávil mäso i nekvasené chleby. Potom anjel Hospodinov odišiel spred jeho očí. Keď Gideon spoznal, že to bol anjel Hospodinov, Gideon povedal: Beda mi, Pane, Hospodine! Lebo som videl anjela Hospodinovho tvárou v tvár. Sudcov 6:17–22.

Anjel sa zjavil Gedeonovi v prvom verši tejto kapitoly a oslovil Gedeona ako „udatného hrdinu“ a Gideon žiadal znamenie, aby sa toto tvrdenie preukázalo. Potom Gideon prosí anjela, aby zostal, a anjel, ktorý v prorocktve zostáva, je druhý anjel. Keď sa čas zdržania skončil, Gideon predkladá obeť a oheň obetí stravuje. Gideon je pri deviatej hodine, lebo Eliáš bol večernou obeťou, a deviatu hodinu je nedeľný zákon, keď sa zosúladiť pentekostálne jazyky ohňa. Gideon predstavuje skupinu, ktorá vidí Pána tvárou v tvár, čo sa stalo Danielovi v desiatej kapitole. Keď Gideon videl, ako oheň strávil obeť, vtedy si uvedomil, že prichádzal do styku s Pánom, ktorého videl tvárou v tvár.

Gideon sa prebúdzá do tejto skutočnosti, keď zázrak ohňa potvrdzuje znamenie, a tým znamením bol Gideon, udatný muž Boží, a vojsko tristo kňazov, ktorí všetci držali v rukách Habakukových 300 tabúl. Znamením, či zástavou, je sám Gideon a vojsko tristo, čo je zároveň Ezechiellovo mocné vojsko – to, ktoré povstáva v tridsiatej siedmej kapitole.

Keď bol stánok zasvätený v Levitikus 9:23, 24, po Áronových prvých obetiach vo funkcii veľkňaza, vyšiel oheň spred Hospodina a strávil zápalnú obeť i tuk na oltári. Ľud zajasal a padol na

tvár v posvätnéj bázni. Toto sa musí, riadok na riadok, zhodovať s Eliášovým ohňom.

Ezdrášova modlitba pri deviatej hodine za oddelenie pšenice a kúkoľa, ku ktorému dochádza pri nedeľnom zákone, sa vtedy napĺňa, keď sa cirkev bojujúca premieňa na cirkev víťaznú. Musí byť v súlade aj s Gedeonovým ohňom. Stravujúci oheň pri Áronovej prvej obeti, ktorá bola prinesená po siedmich dňoch posvätenia na ôsmy deň, sa v ten istý deň vrátil a zničil dvoch Áronových bezbožných synov. Keď bude pri deviatej hodine, pri nedeľnom zákone, vyliaty Duch Svätý bez miery, dôjde k oddeleniu dvoch tried kňazov a cirkev víťazná začne dielo predstavené bielym koňom Efezu, ktorý vychádza ako víťaz, aby víťazil. Pomazanie cirkvi víťaznej nachádza druhého svedka v Šalamúnovom chráme.

Pri posviacke Šalamúnovho chrámu v 2. kronickej 7,1–3 po Šalamúnovej modlitbe zostúpil z neba oheň a strávil zápalné obete i ostatné obety. Hospodinova sláva naplnila chrám, čo viedlo ľud k uctievaniu a k vyznaniu Božej dobroty a jeho trvajúceho milosrdenstva. Pri nedeľnom zákone je víťazná cirkev vyvýšená nad všetky vrchy ako koruna a zástava podľa Zachariáša a Izaiáša. Keď pri Šalamúnovej posviacke chrámu zostúpil oheň, chrám sa naplnil Hospodinovou slávou, čo symbolizuje, že zaznievanie siedmej trúby dokončilo svoje dielo na Božom ľude a chystá sa dokončiť to isté dielo na robotníkoch jedenástej hodiny. Siedma trúba predstavuje zmierenie, spojenie božstva a ľudstva, ku ktorému dochádza, keď Ježiš vyzdvihuje svoje kráľovstvo slávy. Ten oheň, ktorý zostúpil pri Mojžišovom stánku a Šalamúnovom chráme, bol zároveň aj ohňom súdu pre Áronovho syna, ako aj pre Dávida.

Dávidova obeť na humne Aravnu/Ornána v 1. kronickej 21:26, počas moru spôsobeného Dávidovým sčítaním ľudu, bola prijatá ohňom z neba na oltári, čo znamenalo prijatie a zastavilo mor. Mor Laodicey sa končí, keď oheň zostupuje na Dávidovu obeť, aby zastavil mor Jeho závislosti od ľudskej sily a múdrosti. Prechod od ľudského k božsko-ľudskému je vyznačený, keď je vykonané zmierenie a cirkev je pozdvihnutá ako zástava. V tom bode, v súlade so Šalamúnovým chrámom, sláva Pánova naplnila chrám, keď sa božstvo spája s ľudstvom.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v úvahe o období Polnočného volania, ako je znázornené treťou a deviatou hodinou.

A po šiestich dňoch vzal Ježiš Petra, Jakuba a Jána, jeho brata, a vyviedol ich osobitne na vysoký vrch. A premenil sa pred nimi; jeho tvár sa zaskvela ako slnko a jeho rúcho zbelo ako svetlo. A hľa, ukázali sa im Mojžiš a Eliáš a zhovárali sa s ním.

Vtedy Peter prehovoril a povedal Ježišovi: Pane, je pre nás dobré byť tu; ak chceš, urobme tu tri stánky: jeden pre teba, jeden pre Mojžiša a jeden pre Eliáša. Kým ešte hovoril, hľa, zatienil ich jasný oblak; a hľa, z oblaku zaznel hlas, ktorý povedal: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo; toho počúvajte.

Keď to učeníci počuli, padli na tvár a veľmi sa preľakli. Ježiš však pristúpil, dotkol sa ich a povedal: Vstaňte a nebojte sa.

A keď pozdvihli oči, nevideli nikoho, iba samého Ježiša. A keď zostupovali z vrchu, Ježiš im prikázal: Nikomu nehovorte o tomto videní, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych. Matúš

17:1–9.